

Zitting 1975-1976

14 047

Protocol van Genève bij de schikking van 's-Gravenhage van 6 november 1925 betreffende het internationaal depot van tekeningen of modellen van nijverheid; Genève, 29 augustus 1975

Nr. 1

BRIEF VAN DE MINISTER VAN BUITENLANDSE ZAKEN

Ter griffies van de Eerste en van de Tweede Kamer der Staten-Generaal ontvangen 14 september 1976. De wens dat deze overeenkomst aan de uitdrukkelijke goedkeuring van de Staten-Generaal zal worden onderworpen, kan door of namens een of beide Kamers of door ten minste vijftien leden van de Eerste Kamer dan wel dertig leden van de Tweede Kamer te kennen worden gegeven uiterlijk op 14 oktober 1976.

Aan de Voorzitters van de Eerste Kamer en van de Tweede Kamer der Staten-Generaal

's-Gravenhage, 10 september 1976

Ter voldoening aan het bepaalde in het tweede lid van artikel 60 en onder verwijzing naar het derde lid van artikel 61 van de Grondwet, de Raad van State gehoord, heb ik de eer u hierbij de Franse en de Engelse tekst en de vertaling in het Nederlands over te leggen van het op 29 augustus 1976 te Genève tot stand gekomen Protocol van Genève bij de Schikking van 's-Gravenhage van 6 november 1925 betreffende het internationaal depot van tekeningen of modellen van nijverheid.¹

Een toelichtende nota bij deze overeenkomst gelieve u hiernevens aan te treffen.

De goedkeuring wordt alleen voor Nederland gevraagd.

De Minister van Buitenlandse Zaken,
M. van der Stoel

¹ Nedergelegd op de bibliotheek ter inzage van de leden.

TOELICHTENDE NOTA

Voorgeschiedenis. Om de betekenis van het Protocol aan te geven, is het gewenst een uiteenzetting te geven van de omstandigheden, die tot het ontwerpen van het Protocol aanleiding hebben gegeven.

Op 6 november 1925 werd gesloten de Schikking van 's-Gravenhage betreffende het internationaal depot van tekeningen of modellen van nijverheid (Stb. 1928, 196, zie ook laatstelijk Trb. 1974, 63), hierna te noemen de Akte van 1925. Deze Schikking is herzien en aangevuld te Londen op 2 juni 1934 (Stb. 1948, I 539, zie ook laatstelijk Trb. 1974, 64) en te 's-Gravenhage op 28 november 1960 (Trb. 1963, 188), welke herziene teksten hierna onderscheidenlijk worden genoemd de Akte van 1934 en de Akte van 1960. Een latere aanvulling van de Schikking werd overeengekomen te Stockholm op 14 juli 1967 (laatstelijk Trb. 1970, 185). Met deze regeling werd een systeem geschapen, waardoor onderdanen van, en zij die hun woonplaats of inrichting van nijverheid of handel hebben op het grondgebied van de Staten (hierna gezamenlijk aan te duiden als onderdanen) die partij zijn, op eenvoudige wijze in die Staten bescherming voor hun tekeningen of modellen van nijverheid kunnen verwerven. Een bij het Internationale Bureau van de Wereldorganisatie voor de Intellectuele Eigendom (World Intellectual Property Organization' WIPO) verricht en ingeschreven depot doet in die Staten de rechtsgevolgen ontstaan, die ontstaan uit het vervullen van de formaliteiten door de deposanten en het verrichten van de administratieve handelingen door de overheid, die de nationale wetgeving voorschrijft voor het verkrijgen van de bedoelde bescherming.

Het gehele Koninkrijk is tot 1 januari 1975 partij geweest bij de Akte van 1934. Daardoor konden onderdanen van het Koninkrijk gebruik maken van de mogelijkheid die de Schikking biedt. Voor onderdanen van de andere Staten was het echter niet mogelijk om door middel van een internationaal depot bescherming op het grondgebied van het Koninkrijk te verkrijgen, omdat in het Koninkrijk een wettelijke bescherming van tekeningen of modellen van nijverheid door middel van een depot ontbrak.

Op 1 januari 1975 is de in de voorgaande alinea geschetste situatie gewijzigd. Op die datum immers trad in werking de eenvormige Beneluxwet inzake Tekeningen of Modellen (laatstelijk Trb. 1974, 66, rubriek J). Deze eenvormige wet geldt voor wat het Koninkrijk betreft alleen voor Nederland. Op deze datum werd eveneens de opzegging voor Nederland van kracht van de Akte van 1934. Deze opzegging, goedgekeurd bij de wet van 18 april 1973 (Stb. 1973, 203), werd in de memorie van toelichting als volgt gemotiveerd (Bijl. Hand. II, 11 594, nr. 3, blz. 3, rechterkolom): «De bepalingen van de eenvormige Beneluxwet zijn n.l. niet verenigbaar met die van de Akte van 1934, omdat daarin alleen de kennisgeving van het depot, doch geen publicatie van de gedeponeerde modellen zelf wordt voorgeschreven en voorts is voorzien in de mogelijkheid van een geheim depot voor de duur van vijf jaar».

Deze bezwaren bestaan niet tegen de regeling overeenkomstig de Akte van 1960. De goedkeuring van deze Akte geschiedde eveneens bij de wet van 18 april 1973 (Stb. 1973, 203). Bekrachtiging heeft echter nog niet plaatsgevonden. De reden hiervoor is, dat vermeden moet worden dat de Akte in de Beneluxlanden op verschillende tijdstippen in werking zou treden nu in de Beneluxlanden een eenvormige regeling op het gebied van tekeningen of modellen geldt. In België en Luxemburg is de Akte van 1960 nog niet parlementair goedgekeurd. België heeft eveneens de Akte van 1934 met ingang van 1 januari 1975 opgezegd; Luxemburg was bij de Schikking van 's-Gravenhage nimmer partij.

De Akte van 1960 is nog niet in werking getreden. Artikel 26 hiervan bepaalt dat voor het in werking treden de bekrachtiging of toetreding door 10 Staten vereist is, waaronder 4 Staten moeten zijn die op 28 november 1960 niet partij waren bij de Akte van 1925 of de Akte van 1934. Drie Staten – alle «oude», te weten Frankrijk, Zwitserland en Liechtenstein – hebben tot op he-

den de Akte van 1960 bekrachtigd. Zelfs na bekrachtiging of toetreding door de Beneluxlanden – waarvan Luxemburg «nieuw» zou zijn – valt niet te verwachten dat de Akte van 1960 binnenkort in werking treedt.

Het gevolg van een en ander is, dat sinds 1 januari 1975 de rechtsbetrekkingen niet geregeld zijn voor wat betreft het internationaal depot van tekeningen of modellen van nijverheid, tussen de Beneluxlanden enerzijds, en de Staten, partij bij de Schikking van 's-Gravenhage, herzien en aangevuld, anderzijds. Naar het oordeel van de ondergetekenden dient in deze situatie, die zowel voor onderdanen van de Beneluxlanden als voor de onderdanen van de andere bovenbedoelde Staten nadelen oplevert, zo spoedig mogelijk verbetering te worden gebracht.

Het onderhavige Protocol biedt een oplossing voor deze onbevredigende situatie. Het werd ontworpen door een deskundigencommissie, waarin vertegenwoordigers van een aantal Staten, die partij zijn bij de Akte van 1934, en van Staten, die de Akte van 1960 ondertekend hebben, zitting hadden. Het werd ondertekend op 29 augustus 1975 te Genève aan het slot van een daar gehouden Conferentie van Gevolmachtigden.

Het Protocol. Zoals hierboven uiteengezet, is het doel van het Protocol de verbroken relatie tussen de partijen bij de Akte van 1934 en de Beneluxlanden te herstellen. *Artikel 7, tweede lid*, bepaalt dan ook dat bij dit Protocol slechts partij kunnen worden Staten, die gebonden zijn aan de Akte van 1934 (hierna te noemen: Staten van de eerste groep) en Staten die, indien niet gebonden door de Akte van 1934, weliswaar deze akte of de Akte van 1960 te eniger tijd hebben bekrachtigd of daartoe zijn toegetreden, maar voor wie deze akten nog niet gelden (hierna te noemen: Staten van de tweede groep). *Artikel 11* bepaalt voorts, dat het Protocol niet in werking zal treden, indien op de datum waarop het in werking zou treden ingevolge artikel 9, eerste lid, de Akte van 1960 reeds in werking is en dat het Protocol ophoudt van kracht te zijn op het moment, dat de Akte van 1960 in werking zal treden.

De *artikelen 2 en 3* bevatten het mechanisme, waardoor de betrekkingen tussen de Staten van beide groepen worden tot stand gebracht.

Artikel 2 behandelt depots, verricht door onderdanen van Staten van de eerste groep. Door de Staten van de eerste groep wordt op een dergelijk depot de Akte van 1934 toegepast; het Internationaal Bureau doet hetzelfde ten aanzien van deze Staten. Door de Staten van de tweede groep wordt de Akte van 1960 toegepast; ten aanzien van deze Staten past ook het Internationaal Bureau de Akte van 1960 toe. Volgens het tweede lid hebben de deposanten, onderdanen van Staten van de eerste groep, de mogelijkheid te verzoeken, dat een of meer van door hen aangewezen Staten van de eerste groep en het Internationaal Bureau de Akte van 1960 op hun depot toepassen.

Artikel 3 heeft betrekking op depots verricht door onderdanen van Staten van de tweede groep. Alle Staten, partij bij het Protocol, en het Internationaal Bureau passen op een dergelijk depot de Akte van 1960 toe.

Artikel 5 bepaalt dat voor die Staten, die de Akte van Stockholm van 14 juli 1967 ter aanvulling van de Schikking van 's-Gravenhage betreffende het internationaal depot van tekeningen en modellen van nijverheid (laatstelijk Trb. 1970, 185) niet reeds eerder hebben bekrachtigd of daartoe zijn toegetreden, bekrachtiging van of toetreding tot het onderhavige Protocol tegelijkertijd bekrachtiging van of toetreding tot genoemde aanvullende Akte zal inhouden. De goedkeuring voor Nederland van deze aanvullende Akte geschiedde eveneens bij de eerdergenoemde wet van 18 april 1973 (Stb. 1973, 203). Deze Akte strekt ertoe de administratieve structuur van de door de Akte van 1925 in het leven geroepen en door de Akte van 1934 en de Akte van 1960 in stand gehouden Unie van 's-Gravenhage te moderniseren. Bekrachtiging is nog niet gevolgd om dezelfde reden die tot het ophouden van de bekrachtiging van de Akte van 1960 heeft doen besluiten.

Staten van de eerste groep zijn lid van de Unie van 's-Gravenhage, Staten van de tweede groep niet. Daarom bepaalt *artikel 6* van het Protocol dat deze Staten lid zullen worden van de Unie, met ingang van de datum waarop het Protocol voor hen in werking treedt.

Artikel 8 scheidt de mogelijkheid voor Staten, die, zoals de Beneluxlanden, een regionale groep vormen op het gebied van de bescherming van tekeningen en modellen van nijverheid, te bepalen, dat zij een gemeenschappelijke administratie zullen hebben en voor de toepassing van de artikelen 2 en 3 als een enkele Staat zullen gelden.

Aangezien, zoals eerder vermeld, in de Beneluxlanden een eenvormige regeling op het gebied van tekeningen of modellen geldt, is het noodzakelijk dat het Protocol voor de drie landen op hetzelfde tijdstip in werking treedt. De ondergetekenden achten het van belang dat het Protocol zo spoedig mogelijk in werking treedt. Zij zullen er bij de regeringen van de beide Beneluxpartners op aandringen de goedkeuring van de Akte van 1960 en van het Protocol zo spoedig mogelijk te laten plaatsvinden.

De Regering van de Nederlandse Antillen heeft doen weten geen medegedeling van het Protocol te wensen. Het Koninkrijk is bij de Akte van 1934 nog partij voor de Nederlandse Antillen, zodat dit land nog steeds aan het daarin omschreven internationale depotsysteem deelneemt.

Eventuele verschillen bij de behandeling van depots vanuit Nederland of de Nederlandse Antillen door het Internationale Bureau te Genève zullen naar het lijkt niet tot moeilijkheden leiden omdat vanuit de Nederlandse Antillen, voor zover bekend, nimmer enig depot werd verricht.

De Minister van Economische Zaken,
R. F. M. Lubbers

De Minister van Buitenlandse Zaken,
M. van der Stoep